

Can Lloret es jubila

En Joan Lloret i la Pilar Vila, ahir davant de l'establiment Foto: JOAN SABATER.

El característic bar restaurant Can Lloret, situat a la plaça Independència de Girona, es va jubilar ahir. De fet, i per ser precisos, els que es van jubilar van ser els seus responsables, la Pilar Vila i en Joan Lloret, fill del fundador. Tot plegat són 55 anys al servei del públic; de fet, Can Lloret, per a aquells que no han deixat d'anar-hi o per a la resta de clients, ha estat un espai on el temps semblava que s'havia aturat el 1975: les mateixes cadires i taules, les estovalles de roba, els tradicionals entremesos i amanides d'entrada. I això per no parlar del característic arròs dels dïjous. Unes parets, les d'aquest establiment administrat en règim de lloguer, que han vist de tot, i que si parlessin podrien descobrir tota una història desconeguda de Girona. En Joan Lloret, un treballador bregat darrere els fogons, amb l'ajut de dos cuiners, és un home afable, però de poques paraules. Diu que no recorda anècdotes, tret que l'establiment era l'espai preferit pels toreros que venien a

Girona. De tota manera, i sense anar gaire lluny, fins al dia del seu tancament per jubilació, ha estat un dels locals preferits del Bisbat per als seus conclaus gastronòmics o, fins i tot, per a aquells dinars amb la premsa, que ja fa anys que no es fan.

Ahir va ser una bogeria. Es van servir uns 250 coberts. "Una bestiesa de feina!", explicava en Joan Lloret, tot atabalat mentre acabava de portar personalment a una taula de la terrassa la que segurament seria la seva última paella. I sempre al seu costat, la Pilar Vila, una dona trempada, treballadora, que sembla que tingui més de dues mans per donar sortida a la feina. La majoria de clients d'ahir, alguns dels quals feia temps que no hi anaven, més els parroquians habituals i alguns olotins de conversa intel·ligent i i agradable, habituals dels dïjous, no van dubtar a ser presents al darrer dinar. Tots volien acomiadar-se escollint entre els entremesos o amanida, arròs o canalons i carn o peix. Dimecres, un dia abans del tancament, l'exalcalde de Girona Joaquim Nadal tampoc no es va poder estar d'acomiadar-se d'un establiment que, quan era la màxima autoritat al poble, va freqüentar amb assiduïtat.

Al llarg de tot el migdia d'ahir tot eren plats amunt i avall, paelles que volaven de la cuina pels tres menjadors o sortien corrents aferrades a la mà d'un dels tres cambriers cap a la terrassa. També feia goig veure el Joan i la Pilar, com si fossin estrelles, fotografiant-se amb els clients, els quals volien un record del darrer dinar o del darrer arròs. Un client va cridar: "Pels temps gloriosos que hem viscut al llarg dels anys setanta i vuitanta. Visca Can Lloret!"

Aquest establiment el van obrir el 1959 en Fèlix i la Maria, que eren de Sant Martí de Llémena. El matrimoni va venir a Girona amb la família –els seus fills, en Joan, la Carme i la Montse; la tieta Roser, i un amic de la família, en Josep Ramió– per obrir una fonda. El lloc: la plaça Independència, de la qual ja no es van moure. La fonda va funcionar fins que el 1974, i com explica Joan Lloret, es va tancar per aprofitar els espais de les habitacions per fer els dos menjadors que hi ha a la primera planta. Can Lloret ja ha tancat; adéu a un espai aturat en el temps i adéu a la cuina tradicional. Ara començaran les obres del que ha de ser un modern frankfurt.

Publicat a:

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/851931-can-lloret-es-jubila.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss